

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 136/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Милојевић, адвокат из ..., против туженог Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради исплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1296/2019 од 13.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1296/2019 од 13.05.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1296/2019 од 13.05.2019. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1247/2018 од 21.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања, за период од 27.04.2010. године до 30.11.2011. године и то на износ од 68.184,55 динара, на име ноћног рада и рада за време државних и верских празника и износ од 19.224,09 динара на име прековременог рада, по стопи важећој на дан уплате, као и да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 32.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1296/2019 од 13.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу одредбе члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на исплаћене додатке на плату по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада, у извршењу правноснажне пресуде којом су ти износи досуђени.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о правној природи захтева и надлежности суда за одлучивање о захтеву за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање. Према овом правном ставу (којим је измењен и допуњен Закључак Врховног касационог суда усвојен на седници Грађанског одељења одржаној 23.03.2010. године), суд је надлежан да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог лица или лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености, да послодавац или Национална служба за запошљавање уплате доприносе за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. Такав правни став изражен је у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1453/2017 од 22.06.2017. године.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

Ради наведеног, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.08.2019. године, а вредност предмета спора је неодређена, те се у таквој ситуацији у смислу члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94...95/18) сматра да је вредност предмета спора 15.000,00 динара, што је на дан подношења тужбе противвредност износа од 126,34 евра (1 евро=118,7241 динара).

Према члану 403. ставу 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић